

1907-08-25

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 7 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9119>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αι επιστολαί τῆ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΑΝΣ

Ἡ ἈΔΗΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Ἡ καθόδος τῶν Ἀγιοτάτων Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν ἐμέστωσαν ἐλλείδων χρηστικῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας πιστεύσαν ὅτι θὰ ἐπερατοῦτο ὑπὸ τούτων ταχέως ἢ μετέωρος καὶ θλιβερά ὄντως κατάστασις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐπὶ ἐπτὰ ἡδὴ ἔτη ἐπηρέαζε τὸν τε δῆμιον καὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον αὐτοῦ. Εἴπερ τις καὶ ἄλλος συναισθάνεται ὁ λαὸς τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀξιώματος καὶ δικαίως ὑπολαμβάνων τὴν μακρὰν χηρείαν τοῦ πρώτου Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρόνου ἐν τῇ νήσῳ μέγα ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἔθνικὴν ἀτύχημα ἀξιοῖ νὰ ἀναδιδάσῃ ἐπὶ τούτου ἄνδρα ὃν ἐκ πείρας καὶ γνώσεως μακρὰς ἔγνω αὐτὸν ἱκανὸν νὰ φέρῃ τὸ ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἀξίωμα τὰς τε ἐκκλησιαστικὰς καὶ τὰς ἔθνικὰς εὐθύναις.

Ἐν τῇ συναισθῆσει τοῦ ταύτῃ ἀξιοῖ ἵνα συνωδᾷ τοῖς θεομοίσι καὶ ἔθει τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἐκλέξει αὐτὸς μετὰ τοῦ ἱ. κλήρου τὸν Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Ἀρχοντὰ τοῦ εἰς ὃν θὰ δύνηται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ φρούρησιν οὐ μόνον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἔθνικων ὑποθέσεων τοῦ. Τὴν μεσολάβησιν τῶν ἀδελφῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐχαίρεισε διὰ τοῦτο μετ' ἀνακουφίσεως καὶ χαρᾶς, διότι καὶ παρ' αὐταῖς τὰ ἀνώτατα Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα παρ' ὁμοίαν κέντηνται διττὴν σπουδαιοτάτην σημασίαν καὶ ἤλπισεν ὅτι θὰ ἐξετιμάτο ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ θεμύτατον διαφέρον τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, οὗτινος τὴν λύσιν διακαίστετα ποθεῖ χάριν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς χώρας τοῦ.

Οἱ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐξῆ γηγερμένῃς καὶ φλεγμαίνουσῃ κοινῆς γνώμῃς ὑπέγραψαν πληρεξούσιον ἔγγραφον περιβάλλον δι' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τοὺς Ἀγιοτ. Πατριαρχικοὺς Ἀντιπροσώπους, καὶ τὰς ἀπὸ τούτου ἐνισχυθείσας ἀγαθὰς ἐλπίδας ἐτάραξεν ἢ ἀσύγνωστος παλινοῦσα τοῦ Μητροπολ. Κυρηνεῆς, ἀναδειχθέντος ὡς πρῶτου καὶ πρῶτεργάτου τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἔθνικῆς κακοδαμονίας τῆς νήσου ταύτης.

Τοῦ ἀρχιεπίσκοπος τούτου ἢ τιαυτῆ συμπεριφορὰ οὐδόλως ἐξέπληξε τοὺς γινώσκοντας τὴν ἔθνη ἐκκλησιαστικὴν δράσιν τοῦ, καὶ εἶχε τὴν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπικῇ ζητήματι ἀκατονόμαστον πορείαν τοῦ. Ἐλύθησεν ἡμῖς βαθυτάτα ἢ ὑπόνοια ὅτι εἰς τὴν παλινοῦσαν ἐκείνην πρόθεσιν παραινέσεις καὶ παραινέσεις ὑπ' ἐκείνην, οἷτινες πρῶτιστον εἶχον καθῆκον χριστιανικὸν καὶ πατριωτικὸν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ταχίστην τοῦ ζητήματος λύσιν. Τὴν ὑπόνοιαν τοῦ λαοῦ ταύτην ἐνίσχυον ἢ μονομε-

ρῆς καὶ μεροληπτικῆ συμπεριφορὰ ἐνδὲς τῶν Ἀγιοτάτων Ἀντιπροσώπων, ὃν ἐφρόντισαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ καταστήσωσιν ὑποπτον καὶ πρὸς τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὀικουμενικοῦ Ὁρόνου. Τὴν ἐκ τῆς ὑπόνοιας ταύτης ἀδημονίαν καὶ λύπην τοῦ Κοινοῦ ἐπιτείνουσι κακῆθεις σπερμολογίαι προφορικαὶ καὶ γραπταὶ οὐχὶ πλέον ὑπὸ φόβου τινὸς περὶ ματαιώσεως τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος διὰ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ διὰ τὴν τιμὴν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὴν ἔθνη Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἀποτυχία τῆς ἀποστολῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξ ὑπατιότητος αὐτῶν ἔσται ἐπὶ ἰσχυρὸν τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ὀρθοδοξίας καὶ γενοῦν ἐμπνέον ἀπογοήτευσιν καὶ σκεπτικισμὸν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἰθυόντων αὐτῶν.

Πᾶσα θεμιτὴ ἐνέργεια ὥπως μεταπεισθῇ ὁ λαὸς ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τοῦ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ εἶναι συγγνωστῆ καὶ ἀκατάκρητος, ἀλλ' ἢ τερατώδεις πρότασις περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐγχωρίων Μητροπολιτῶν ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ὁρόνου, συλλληφθεῖσα ἐν τῇ ἀπογνώσει καὶ συγχύσει παρασκευασμένων φρεσῶν ἀπενεργημένων τινῶν ἀνθρώπων, κινουσα μέχρι τοῦδε τὸν γέλωτα ἀπειλεῖ νὰ προκαλέσῃ γενικὴν ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ ὑπόνοια ὅτι αὐτὴ εἶναι πιθανὸν νὰ ὑποστηρικθῇ ἐκείθεν, ὅθεν ἐξωθήθῃ ὁ Ἀγ. Κυρηνεῆς εἰς τὴν ἀσύγνωστον καὶ ἀνευλαθεῖ παλινοῦσαν.

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν ὄνοματι τῆς θεᾶς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης διεπράχθησαν πολλάκις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ κατὰ διαπρεπῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν εἰδεχθεῖσάτα ἀδικήματα, κατασπιλώσαντα τὴν ἀμωμον Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡς ἐν τούτων θὰ ἐλογίζετο εἴποιτε ἢ περὶ ἀποκλεισμοῦ τερατώδεις πρότασις ἐτύγχανεν ἀσάδηποτε ἐπιδοκιμασίας παρ' ἀσάδηποτε ἐκκλησιαστικῆ ἀρχῆς. Ἡ τερατώδης καὶ ἀπερρόποιος ὁδὸς κατὰ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς ἦν ἐξεστῆσεν ὁ Ἀγ. Ἀρχιῆλυ ἐν τῷ ναφ τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐν Βαρσολοίς ἢ το ἀπίστευτος, καὶ ἐν τούτοις ἐπιβεβαιώσιν αὐτὴν πάντες οἱ εὐαριθμοὶ μὲν ἀλλὰ προσεκτικοὶ καὶ νοήμονες ἀκροαταί. Ποῦ ἀρά γε τῆς Παλαιᾶς ἢ τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τοῦ τῆς θεοπνεύστου διδασκαλίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων ἀπαντᾷ τὸ ἀνόσιον κατὰ τῆς δικαιοσύνης κήρυγμα καὶ ἢ κατ' αὐτῆς βλασφημία εἰς δύνανται ἢ δικαιοσύνη νὰ γένηται πρόξενος καταστροφῆς οἰαζήποτε ἢ κίεστα δὲ τοῦ κόσμου; Ἡ ἱστορία πᾶσα μαρτυρεῖ εἰς τὴν ἐλλείπει ἢ δικαιοσύνη καὶ εἰς τὴν αὐτῆ προσηλακίζεται καὶ παραβιάζεται ἐπικρατεῖ ἢ ἐσχάτη διαφθορά, διότι ἐν τῇ δικαιοσύνῃ πᾶσα ἀλλήλοδην ὑπάχει ἀρετῆ. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἀφείλε τὸν ἄνθρωπον τὴν μακαριότητα ἐν τῷ

Παραδείσῳ καὶ τὴν ἀθανασίαν καὶ πρὸς πληρωσιν ταύτης ὑψώθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὁ Μονογενὴς υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐσχάτη κρίσις τι ἄλλο εἶναι ἢ ἔργον δικαιοσύνης, ἵνα ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα τοῦ ἀπολαύσῃ;

Ὁ ρωμαϊκὸς ἐκφυλισμὸς καὶ ὁ παχυλώτατος ὄλισμὸς μόνον δύνανται νὰ προσηλακίσωσι τὴν δικαιοσύνην οὕτω θρασέως θυσιάζοντες αὐτὴν εἰς τὰ ὄλικα συμφέροντα ἀτόμων ἢ καὶ λαῶν. Ἡ τερατώδης αὐτῆ κατὰ τῆς δικαιοσύνης ἀρχῆς διέπει τὰς σκέψεις τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῆς ἀκάρδου καὶ ἀπανθρώπου διπλωματίας, οἷτινες σφαχιάζουσι τὰ δίκαια τῶν ἀδυνάτων καὶ μικρῶν λαῶν, κήρυττομένη δὲ αὕτη οὕτω κούφως καὶ ἀουστόλως παρ' Ἑλλήνων Ὀρθόδοξου Ἀρχιερέως ὅστις ἐν κινδύνῳ τὰ ὕψιστα καὶ μέγιστα ἐθνικὰ δίκαια. Ὑπερκόως περιουτολογῶν ὁ Ἀγ. Ἀρχιῆλυ ἐξαιρεῖ τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὸ μαρτύριον ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἀρχιαιτών, ἀλλ' ὑπὲρ τίνος ἄρα γε ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος ἐγένετο εἰμὴ ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης; Προτρέπων, ὡς λέγει, εἰς ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν τοὺς Ἀρχιῆλυτας, τίνα προέβαλε λόγον εἰμὴ τὰ ἀπειλούμενα καὶ κινδυνεύοντα ἐθνικὰ δίκαια; Ἐπὲρ τῶν ἔθνικων δικαίων ἠβλήθη ὁ Ἀγ. Ἀρχιῆλυ νὰ θυσιάσῃ τὸ ποίμνιον τοῦ, καὶ ἢ ἐν Κύπρῳ κηρύττει εἰς τὴν δικαιοσύνην πρὸς τὴν ἀσπαραγισθῆ χάριν εὐαριθμῶν κατερραγμένων ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. Μάτην φωνεῖ ἀπὸ τοῦ ὄρους ὁ Θεάνθρωπος: Ἐως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἢ γῆ, ἴωτα ἐν ἢ μία κεφαλαὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται... «ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἢ δικαιοσύνη ἡμῶν πλεον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσεέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν», «μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην» εἰς αὐτοὶ χορτασθήσονται... «μακάριοι, οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης» εἰς αὐτῶν ἔστιν ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μὴ ἐπιδείξας μέχρι τοῦδε ὁ Ἀγ. Ἀρχιῆλυ ἐρημνεντικὴν τινα ἱκανότητα ἐπ' Ἐκκλησίας ἃς ἐπιδείξῃ αὐτὴν γραπτῶς ἐρημνίσων... διδάσκουσι τὰ θεῖα ταῦτα ῥήματα, ἄλλως δικαιοσύνην ἐπιβεβαιώσιν πιστεύοντες εἰς τὸ ἀδικεῖ ἑαυτὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν. Τὸ τερατώδες κατὰ τῆς δικαιοσύνης κήρυγμα ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Ἀρχιῆλυ ἐπ' Ἐκκλησίας ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἔλαθεν ὑπὸ σημείωσιν καὶ ὁ παρασκευασθῆ δέοντως ὥπως ἀπικρούση ἐρρωμενέστατα τὴν ἐφαρμογὴν ταύτης κατ' αὐτοῦ, θὰ δείξῃ πρὸς τὴν Α. Πανιερέτητα εἰς γινώσκαι οὗτος... ἀμύνεται ὑπὲρ τῶν ἀπειλούμενων καὶ ἐπιβουλεύμενων δικαίων τοῦ μετ' ἰσοῦ ἡρωϊμοῦ καὶ ἀταπαρνύσεως ὡς οἱ Ἀρχιαιταὶ ἀδελφοί τῶν.

Ξενίσαντα τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν βαρείαν εἰς ἱπποτικὴν σπάθην τῶν Φράγκων ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῆς νήσου ἐξηκολούθησεν ἐκλέγων τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ καὶ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν τυραννίαν οὐδέποτε ἐπαύσατο ἐξασκῶν τὰ πολύτιμα ἐκλογικὰ δικαιώματα ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς χώρας.

Ἦσον ὁ λαὸς κήδεται καὶ εὐλαθεῖται καὶ φιλεῖ τὴν Ἐκκλησίαν πολυλάκις μὲν κατέδειξε λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐσχάτως δὲ ἐν ταῖς δειναῖς στενοχωρίαις τῆς Συνωνίτιδος Ἐκκλησίας, οἱ πολυτάλαντοι ἀρχιερεῖς καὶ ἄλλοι τιτουλάριοι ἐν αὐτῇ συνέσφιγγον ἰσχυρῶς τὰ πλῆθοντα βαλάντια τῶν, ἐν δὲ μεγάλῳ καὶ εὐγενὲς τέκνον τοῦ λαοῦ μόνον ἀπήλλαξεν αὐτὴν τοῦ κινδύνου νὰ στερηθῇ πολυτίμων καὶ ἱερῶν κειμηλίων καὶ κτήσεων μετὰ τοῦ κινδύνου ν' ἀπολέσῃ καὶ αὐτὰ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα.

Οὐδέποτε ἢ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέβαλε τὸν δημοκρατικὸν καὶ λαϊκὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, καὶ ὁ κλήρος αὐτῆς διετήρησεν ἐπιμύτως σινδεδεμένως μετὰ τοῦ ποίμνιου τοῦ κοινὰς ἔχων μετ' αὐτοῦ τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς ἀτυχίας. Τερατώδης καὶ σατανικὴ διὰ τοῦτο θὰ ἦτο ἐμπνευσις ἀρχῆς περὶ χωρισμοῦ ὀλοσχεροῦς τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ὅστις θὰ συνεπύγετο καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ πρώτου. Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ὀρθόδοξα καὶ κανονικώτατα πολιτευ-

ομένη ἐτήρησε τὴν μέσην ὁδὸν μετὰ τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Προτεσταντισμοῦ ἀποκρούσασα μὲν σφοδρῶς τὴν αὐθαρεσίαν καὶ αὐταρχίαν τοῦ πρώτου, ἀποδοκιμάσασα δὲ τὴν ὀλοκρατίαν τοῦ δευτέρου.

Ἡ ἀδιατάρακτος ἁρμονία μετὰ τῷ κλήρῳ καὶ λαοῦ ἐγένετο χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἔπερ ἐξήλειφεν ἐν Ρωσίᾳ ἢ βαρεία καὶ αὐθαίρετος χεῖρ τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ τῶν διαδόχων τοῦ Τσαρῶν, διετήρησεν ἡμῖς τοῦτο ἀναλλοίωτον καὶ ἀμείωτον ἢ Ἑλληνικῇ Ὀρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Ἡσῆμα καὶ εἴθη αἰώνια οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ παραβιάσῃ οἰοσάδηποτε καὶ ὄσονδῆποτε ὑψηλὰ ἰστάμενος βροτὸς, οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ δικαίων ἀμυνόμενος ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ἔθνης Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, ἣτις ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς οὐδέποτε ἐπεχειρήσεν ἢ διενεόθη ν' ἀνατρίψῃ τοὺς ἱ. κανόνας, τὴν παράδοσιν καὶ τὰ εἴθη καὶ Ἡσῆμα οἰαζήποτε ἀδελφῆς ἡμοδόξου.

Πᾶσα βία καὶ αὐθαίρετος ἀνατροπὴ ἢ μεταβολὴ τοῦ ἀπ' αἰῶνος καθιερωτοῦ ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ ὅ' ἀπετέλει ἐπικίνδυνον προηγοῦμενον διὰ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς Ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας. Αἱ Ἑλληνικαὶ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι διαμαρτύρονται καὶ ἀποκηρύττουσι τὸν βίαιον καὶ αὐθαίρετον νεωτερισμὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας καὶ διὰ τοῦτο ἀπέσχιον τὸν κλήρον αὐτῆς μετὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ

τῶν ἀρχιερέων ἐπιβάτας αὐτοὺς διακηρύττουσαι πῶς μετὰ τοῦτο θὰ ἐπέβαλλον ἄλλον νεωτερισμὸν εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν δικαιολογῶσαι καὶ ἐνισχύουσαι τὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ;

Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα πρέπει νὰ λυθῇ τῇ μεσολαβῆσει καὶ ἀρωγῇ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῶν πρὸς τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χωρήσῃ καὶ οἰκία ἀδικήματος, ἄλλως κινδυνεύουσι νὰ προκαλέσωσι τὴν ἐρρωμένην καὶ δικαιολογημένην ἀμυναν τοῦ ἀδικουμένου λαοῦ. Ὁ Ἀγ. Ἀρχιῆλυ ἢ δίκησεν ἑαυτὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἢν ἀντιπροσωπεύει διακηρύξας ἀρχὴν ὅλων ἀντικειμένην εἰς τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, εἰδέποτε διενεόετο καὶ ἐπεχειρεῖ νὰ ἐφαρμύσῃ αὐτὴν ἐν τῇ ἐνασχόησει τῶν καθηκόντων τοῦ ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου θὰ μάθῃ τάχιστα εἰς τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ

- Αἱ γεωργικαὶ πρῶδοι.
- Αἱ φυσικαὶ νόδοι.
- Ἡ δεινδοκομία παρὰ γῶν πλοῦτου καὶ πληθυσμοῦ.

Ταυτὴ εἶναι ἢ στοιχειώδης διάκρισις ἢν ποιῶντο οἱ ἰθαγενεῖς διὰ τῶν λέξεων «Κῆμποι», «Μεσορειακὰ», «Ὀρεινὰ» καὶ «Ὀρος».

Ἡ πεδινὴ χώρα χρησιμοποιοῦται κυρίως πρὸς καλλιέργειαν δημητριακῶν καὶ βόμβακος, καὶ ἐν πολλοῖς τόποις ὅπου ὑπάρχεισι ρέοντα ὕδατα ἢ ἐγκατεστήθησιν ἀντλίας καὶ ἀρδευτικὰ φρέατα (ἀλκατρία) ἀνεφύθησιν κῆποι ἐν οἷς καλλιεργεῖνται ὡσαύτως δένδρα. Ἐν τῇ δευτέρᾳ γῶρ τῆς ἡμιορεινῆς φύσεως ἀνημμερικῆς, ἢ ἐλαία καὶ ἢ κερατὰ. Ἡ τελευταία ἀπαντᾷ μέχρι τινὸς καὶ ἐν τῇ τρίτῃ γῶρᾳ ἐν τῇ ὑψηλῇ γῶρᾳ ὅπου ἢ ἀμπέλος, ἢ ἄπιος, καὶ ἢ κερᾶσῆ καλλιεργεῖνται. Ἡ τετάρτη γῶρ ἐν Κύπρῳ περιορίζεται εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν ὄρεων καὶ ἢ εἶναι ἀπεφλωμένη ἢ περιέχει δάση πευκῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω βλέπομεν ὅτι ἢ καλλιέργεια καρποφόρων δένδρων εὐρίσκει τόπον μάλλον εἰς τὰς δύο μεσαίας γῶρας ἐνῶ εἶχε σπανία, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἔπρεπε νὰ συμβῆ, εἰς τὴν πρώτην γῶραν, ἐν ἢ ἐκτείνεται μετὰ τῶν δύο ὄροστοιχῶν τὸ μέγα καὶ εὐφορώτατον τμήμα γῆς ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πεδιάδων Μόρφου, Λευκωσίας καὶ Μεσορίας, καὶ δι' ἢ Κύπρος ἐκαλεῖτο ποτε «μακαρία». Ἡ γῆ αὕτη ἦτο ἀποκλειστικῶς προωρισμένη εἰς παραγωγήν σιτηρῶν, ἐνῶ θ' ἀπεδείκνυτο ὅτι εἶναι ἀχρησσορῶς Παντωλὸς ἐὰν ἐχρησιμοποιοῦτο πρὸς βλάστησιν πλείστων καὶ ποικίλων καρποφόρων δένδρων, πρὸς ἢ τὸ κλίμα τῆς Κύπρου εἶναι εὐεστάτατον. Ὅσοσῆποτε, ἢ καλλιέργεια καρποφόρων δένδρων δὲν εἶναι σπανία καὶ ἐν ταῖς πεδιάσιν ὅπου δύνανται τις νὰ ἴδῃ, ὡς εἶπον, πολλὰ καὶ κήπους ἐν οἷς κυρίως φρονταὶ ἐσπεριδοιεῖθ. Καίτοι δὲ τὰ δένδρα

ταυτα δεν τυγχάνουσιν τινος φροντίδος και είναι εις εαυτά εγκαταλειμμένα αμειβουσιν επικράτους τον κύριον αυτών.

Από της υπάρξεως και διατηρήσεως ποσούτων κήπων και πολλών δενδροφόρων εκ καρποφόρων γαιών, είντινες απαντώνται εις πολλούς τόπους εν μέσση των πεδιάδων, οτινες καίπερ εις εντούτοις εγκαταλειμμένοι, εξακολουθούσι να ύριστάνται παρά την επίδρομήν παντός εχθρών και άνοθησάνται κατά της προσβολής των ανέμων και της άνηλεούς θερμής των καυτικών ακτίνων του ήλιου, πειθόμεθα περί της δυνατής επεκτάσεως και εις την χώραν των δημοτικων της δενδροκομίας, ης το προνόμιον άμειβουσιν, εις γήστων, τών ίδιων οκτήτην των κήπων, μάλλον ένίστε πενταπλασιάζει η έκτασή. Εις άπόδειξιν του ισχυρισμού μου δύναμαι να παραθέσω ένθάδε τας κόμας Τρίκωμον και Όρειάδια και άλλους τόπους εν τη νήσω όπου η δενδροκομία διεξάγεται επί μάλλον συστηματικών γραμμών.

Πάν του μεγαλύτερου κέρδους όπερ επίτυγχάνεται από της καλλιέργειας καρποφόρων δένδρων, ή παραγωγή σίτου, από οικονομικής άπόψεως, είναι ουχί επικερδής διά τε την μεγάλην ύποτιμήσιν ην ύφίσταται ούτος ένεκα της παραγωγής σίτου πανταχού υπό καλλιέργειαν συνθήκας καί δια τελεσιουργικών μεθόδων, περιορισμένης ούτως της όσπότης της καλλιέργειας εις μέγαν βαθμόν και ένεκα των δαφιλών μέσων της ύπαρχούσης συγκοινωνίας, άτινα ήσαν πάντα τα προσκόμματα προς άποστολήν δημοτικων από των άπωτάτων μερών του κόσμου, όπου παράγονται άντι μικράς δαπάνης.

Έτερον κλεονέκτημα προκύπτει από της δενδροκομίας είναι η παράλληλος αύξησις του πληθυσμού της χώρας εν η άσκειται αύτη ενή ή καταστροφή των ξυλωδών φυτών συνεπάγεται την περιστολήν των κατοίκων.

Τα φυτά απαιτούσι κυρίως ύγρασίαν. Όταν χώρα τις πρώτον άρδεύεται κανονικώς υπό βροχής, καθίσταται δε ύστερον ήρα, ένεκα τινων λόγων, θα καταστήση ήμέραν τινά γυμνή και θα εγκαταλειφθί παρά του λαού της. Πολλά παραδείγματα ούτω έρημωθίσαν χωρών άπαντούσιν εν τη ιστορία της ανθρωπότητος. Αί χώραι Παλαιστίνη και Μεσοποταμία ήσαν ποτε κατοικημέναι πυκνώς, ενή σήμερον τρέψουν λίαν άραιούς πληθυσμούς. Αί χώραι αύται ήσαν ποτε ύγρότεραι και νύν δεν έλλείπουν βροχαι εν Ιουδαία, αλλά το όμιθρον ύδαρ, επειδή η χώρα είναι άξενος, κατακρίει γοργώς εις την θάλασσαν. Η Σικελία, ης το πάλα ήμας διότι ειχεν άφθονον ύδατα, την ένεστώσαν άξιώθηρον κατάστασιν της όφείλει εις την ξηρότητα του κλίματός της ένεκα της καταστροφής δακτικών φυτών. Ο Λακταρίος δε Βαλτερράουζεν, όστις έκπε τας άριστας παρατηρήσεις περί της Αίτης, λέγει ότι πέν πρώτοις έγένετο γενική καταστροφή των φυτών, κατά τας τελευταίας έκαιονταετηρίδας, κατά τρόπον άκράτητον, όστις επέφερε την άποστράγγισιν των όρέων, και συνεπώς, άρδευσι, ης εις άπολύτως άναγκαία εις κλίμα σχεδόν τροπικόν, όσον το της Σικελίας, άπέθη άδύνατος. Ο κ. Παύλος Βουρδά, διεθυντής της Γεωργίας εν Τύνιδι εν τη λίαν ένδιαφερόσση έκθέσει του περί έλαιας Τύνιδος 1899- ποιεΐται μνείαν της άκολούθου καταστάσεως της Τύνιδος: «Η αίτια της έντελευσεως μεταξύ της άκρας ευημερίας και της άκρας άπορίας, ην παράγει η ιστορία του κέντρου της Τύνιδος, είναι έκτος πάσης άμφιβολίας.»

Ένα εξηγήσωμεν αύτην, δεν έχομεν ανάγκην να ύποθέσωμεν ούδελήποτε μεταβολήν εν τω κλίματι και εν τω έδαφει, ως τοπικαι έριμαι άποκρούσασιν ταυτήν ύπόθεσιν. Η χώρα είναι πεπρωκισμένη δι' ενός και μένου είδους καλλιέργειας της έλαιας. Προς της Ρωμαϊκής κατακτήσεως η καλλιέργεια του δένδρου της Αθήνας ην εκεί άγνωστος. Ο Ρωμαίος εισήγαγον εκεί την καλλιέργειαν της έλαιας προς της λήξεως της

πρώτης έκαιονταετηρίδος, και η χώρα άπέθη πλουσία. Οί Άραβες καίστερεψαν τα δένδρα κατά τών 11ον αιώνα και η χώρα ήρμώθη άνδρών. Έν τη εισαγωγή της καλλιέργειας της έλαιας, έγκαιρι το μυστήριον του ρωμαϊκού άποικισμού. Οσαύτως οι Έλληνες όκονούσποτε ύδρουν άποικίας παρελόμενων μετ' εσούτων το προσφιλέτατον αυτοίς δένδρον.

Η Καβυλία (Άλγερία), πριν η κατακτηθί υπό της Γαλλίας ήρίθημε 14 κατοίκους καθ' έκαστον τετραγ. χιλόμετρον. Νύν δε, μετά την εισαγωγήν της καλλιέργειας της έλαιας και της σικκής ή πυκνότης του πληθυσμού έγινε το ίση προς την της Γαλλίας.

Η νήσος Κέρκυρα, καίτοι είναι 13ις μικροτέρα της Κύπρου, και παρά την άγαν τραχείαν επιφανείαν της διατρίφει 95,000 κατοίκους και ό πυκνός αύτης πληθυσμός όφείλεται εις την διάδοσιν της έλαιας εν αύτη. Έν τη ιστορία των έλαιώνων της βλέπομεν ότι η προϊούσα αύξησις των έλαιουριτων παρεκλούθειτο υπό ένάλθγου αύξήσεως του πληθυσμού.

Οσαύτως εν Κύπρω νύν η ύπαρξις πολλών χωριών εξήρτηται από της καλλιέργειας καρποφόρων δένδρων και δεν έκτελείται αύτη συστηματικώς. Εάν οι κάτοικοι των τόπων τούτων δεν διακρίνωσιν τών εν άλλος Διυμείρισμους της νήσου, τούτο πρέπει ν' άποδοθί μάλλον εις το γεγονός ότι δεν παρέχουσι την άναγκαίαν περιποίησην και φροντίδα εις τα καρποφόρα δένδρα, άτινα γενικώς είναι εγκαταλειμμένα εις εαυτά και λωβώνται υπό διαφόρων νόσων και λοιμών.

Έκ των προειρημένων συνάγεται ότι όπως αύξηθί ό πληθυσμός της νήσου είναι άνάγκη να πολλαπλασιασθώσι τα καρποφόρα δένδρα, και να παραγώγιμεν και όδραϊώσωμεν την ευημερίαν του λαού είναι πάλιν άνάγκη δένδρων.

Η καλλιέργεια καρποφόρων δένδρων θα ήτο τω πάλα μεγάλως έντετυχημένη εν τη νήσω ως δυνάμεθα, να πεισθώμεν εκ των λειψάνων αυτών, άτινα άπαντούσι πολλαχού της νήσου και εκ των παραμύθων και εκφράσεων περί της παραδεισίου ευδαιμονίας των Καί σήμερον έτι, η καλλιέργεια καρποφόρων δένδρων ήδύνατο, ειπερ ποτε, να άποδοθί ότι είναι μεγάλη ύλική και ήθική ώφέλεια εν τη χώρα. Εάν οι κάτοικοι δεν επιδιώκωνται μετά του άναγκαίου ζήλου εις την περιποίησιν των δένδρων, τούτο όφείλεται εν πρώτοις εις την έλλειψιν των άναγκαίων μέσων παρά τω άγρότη ένα περιμένει επί εξ και πλέον εις την καρπορίαν των δένδρων, του και δεύτερον εις την κτηνοτροφίαν ης άσκειται κατά σποσθη άμεθόδον, εξ ου η δενδροκομία μεγαλώς βλάπτεται. Ηχώμ όθεν την γνώμην ότι να ένδραρνούμεν την δενδροφυτείαν καρποφόρων ης είναι λίαν έπωφελής εις την χώραν διά λόγους κλιματικους και εδαφικους, και διά την γεωγραφικήν θέσιν της νήσου ης κείται παρά μεγάλοις κέντρους καταναλώσεως, οι άγρόται έδει να ύπαγρευθώσι διά νόμου και να πεισθώσι δι' άμοιβής χρηματικής όπως φυτεύει έκαστος αριθμόν τινά καρποφόρων δένδρων ετησίως, και να γίνηται φροντίς προς μεγαλειερον φραγμέν κατά της βλάβης ην προσενούσιν τα ποιμίνα εις τα δένδρα.

Ηχώμ ύπ' όφει το μέγιστον όφελος όπερ θα προσετίθετο εις το πλεονέκτημα της οικονομικής ευσταθείας του άγροτικού πληθυσμού, ήμεριθην από της άριζέως μου εις την νήσον εις την άνάπτυξιν μάλλον των δένδρων ένίμων ών η ώφέλεια παρατηρείται καθ' έκαστην, ως δείκνυται εκ του κάτωθι παρατεθειμένου συγκριτικού πίνακος των έσόδων των δενδροκομικών κήπων.

Προς τοις ύπαρχουσι τέσσαροι δενδροκομικοί κήποι σι έστειν ώσαύτως την ύδρυσιν δύο επί πλέον τούτων, ένός εν Κτήματι Ηόρου και έτέρου εν Μόρφω. Ο πρώτος ήρξετο λειτουργών από των άρχών του παρελθόντος έτους, ό δεύτερος έπίστω ότι

ή άρξεται έντός του ένεστώτος έτους. Αλλά είναι άναγκαιόν να συσταθί εις επί πλέον δενδροκομικός Κήπος εν Άρμωχώστω Πλάτη τούτου, οι έργαζία των Φυτωριών Πεδούλ και Τρικώμου πρέπει να επεκταθώσι προς την διεύθυνσιν της αναπτύξεως καρποφόρων δένδρων άρμωχών εις το κλίμα και το έδαφος των χωριών εν οις κείται Ταυτά Φυτώρια πρέπει να συσταθώσιν εις Άγγρόν, Καρθαίαν και Κονίαν.

Προς τον σκοπόν τούτον εισαγάγω και διατάξω άνα την νήσον νέας ποιηλίας κηπευτικών φυτών, ίδια έδωδιμων λαχανικών, έπρομηθεύθην εξ Άγγλίας και Γαλλίας σπόρους τούτων φυτών, οτινες εκκαλλιεργήθησαν εις διάφορα φυτώρια της νήσου. Φυτώρια και σπόροι τούτων φυτών άνευεμήθησαν όωρευν τη συναινέσει της Κυβερνήσεως εις γαιοκτήμονας ένταυθα, και τα άποτελέσματα τούτους διαδόσωμεν δεν έδρόδων να καταδειχθώσιν. Έν τη έκθέσει γεωργικών προϊόντων εν Λεμεσώ κατ' έτος εξετίθεντο ποιηλίας ευγενών λαχανικών προσελθόντων εκ της διανομής τούτων σπόρων.

Θεωρώ την καλλιέργειαν έδωδιμων λαχανικών εξ ίσου ένδιαφερόσαν και εξίσου έπωφελή προς την των καρποφόρων δένδρων, επειδή πολλοί γαίται εν τη νήσω ήδύνατο να καλλιεργώνται επικερδώς προς παραγωγήν λαχανικών άτινα ν' άπετέλουσιν σημαντικόν προϊόν προς εξαγωγικήν έμπορίαν. Υπάρχουσιν εν τη νήσω πρόσφοροι γαίται διά πρώτιστα λαχανικά, άτινα θα καταναλισκόνται εν Σμόρην και εν Λιγύπτιω.

ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑ

Η σηροτροφία είναι αλ, επί πλέον παραγών εν μερίας των κατοίκων πολλών χωριών. Η σηροτροφία μεταστρεφώντων εύκολος καθ' εαυτήν, είναι εις πάντας προσιτή ως μη άπαιτούσα μέγα κεφάλαιον. Κατά το όλίγα παρελθόντα έτα παρετηρήθη ροπή προς επέκτασιν της βιοτεχνίας τούτης διά της ευτελέσ μεροσίν. Οπωσδήποτε ύπερ το ήμισυ της χρησιμοποιομένης εν τη νήσω ποσότητος μεταξοπαχών εισήχεται εξήθεν.

ΟΡΙΓΑΝΕΛΑΙΟΝ

Η παραγωγή όριγανελίου κατά το έτος 1906-7 ύπερβίβατε την του προηγούμενου έτους και η επτευχθήσα τιμή 3 σελ. 1 πέννας κατά λίβρον είναι λίαν ίκανοποιητική.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠ. ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΠΕΡΙΠΛΟΚΗΝ

Δεν ύποπτεύομεν ότι άμέσως μετά την έκτύπωσιν θα επληθίσουν όστι εν κυρίω άρρη του άνα χείρας ρυλλας έπρέρωνται ύπόνοιαι περί νέας περιλογής του αρχιεπισκοπικού ζητήματος. Αί εκ Κ)πόλεως δημοίμοροι σχεδόν άνταποκρίσει, άντεριφύτως δηλώσει την βριστικήν ματαιώσιν της άποστολής των Άγιοτάτων Αντιπροσώπων των Έκκλησιών.

Το «Νέον Άστυ» της 17 Αύγουστου γράφει:

«Κατά τας χθεσινάς εκΚ)πόλεως είδήσεις κατά την τελευταίαν συνεδρίαν της Ι. Συνόδου των Πατριαρχικών Αντιπροσώπων γράμμα του Πατριάρχου Άλεξανδρείας Φωτίου, έκθέτοντος συνοπτικώς την πορείαν του από ίπποτικής ταράσσοντος την Κύπρον Άρχιεπισκοπικού Ζητήματος και την γνώμην αύτου σχετικώς προς την ύσιν αυτου. Ης ύποσδειάσταν κώλυμα διά το ύσιν άπέραι τας νέας συζητήσεις των Πατριαρχικών Φωτίου την ύστατην Κομνηνήν Σύνοδον, ην ήμιν Α. Μακαριότατος και η περι τον Άγ. Κιτίου μερίς θεωρούσι μη νομίμως ύφισταμένην, ό δε Σεβ. Άγ. Αρχιεπίσκοπος και η περι τον Άγ. Κυρηναίος μερίς ως νομίμως ύπαρχουσαν. Έτερον έμπόδιον

προς υσίαν ύσιν θεωρεί τας περι μουσουλματικων κατηγορίας άποδομείνας εις τον Άγ. Κιτίου υπό της περι τον Άγ. Κυρηναίος μερίδος.

Σημειούται εν παρόδω ότι εν τη Συνόδω χθες εξεφράσθησαν ύπόνοιαι περί ένεργειών της Α. Σ. του Άγ. Αρχιεπίσκοπου προς ένίσχυσιν των κατά του Άγ. Κιτίου διατυπωθησών κατηγοριών.

Έν τάλει δε η Α. Μ. ο Πατριάρχης Άλεξανδρείας ύποδεικνύει την άνάγκην της άρσεως εκ του μέσου των δύο τούτων προσηκόντων προς ύσιν του ζητήματος.

Η Ι. Σύνοδος διά μακρών συνεζήτησεν επί του ζητήματος, εις ούδέν όμως όριστικώς κατέληξε, δι' ο χάρην ωριμωτέρας σκέψεως επί του Ζητήματος άπεφάσισεν όπως, άνευρισκομένων των πρακτικών των εν Κ)πόλει πρό έτών επί του ζητήματος συκερθέντων διαιτητών, της Α. Θ. Π. του Οίκου. Πατριάρχου, της Α. Θ. Μ. του Πατριάρχου Ιεροσολύμων και του μακαριότου Γερμανού Γρηγορά, μελετηθώσι ταυτα υπό των Άγ. Συνοδικών και εις προσεγή συνεδρίαν ενζήτη η Ι. Σύνοδος γνώμην επί των προτάσεων της Α. Μ. του Πατριάρχου Άλεξανδρείας.»

Ανταπόκρισις δε εκ Κων)πόλεως προς το «Άστυ» υπό ήμερομ. 15 Αύγουστου διαλαμβάνει τάδε:

«Ολόκληρος η μετά το διάλειμμα χθεσινή συνεδρία της Συνόδου καταναλώθη εις το Κυπριακόν Ζήτημα. Του λόγου προκατήρξαντο η Α. Θ. Παναγιότης, ης μετά μακράν εισήγησιν του Ζητήματος κατέληξεν εις το συμπέρασμα ότι όσον πρώτιστα να επικρατήση όμόνοια, εκ έναντία δε περιπτώσει ν' άνταπεθί η έκλογή άρχιεπισκόπου Κύπρου εις τα τρία Πατριαρχεία.»

Ένα επτευχθή η όμόνοια διόν προσέθετο η Α. Θ. Παναγιότης, να προσέβλη εις την Σύνοδον και ο Μητροπολίτης Κιτίου και συνεργασθί μετ' αυτης.

Ο Μητροπολίτης Κατορίας προέτεινε την άποστολήν εξήθεν τοποτηρητου, όστις μεταδός εις Κύπρον να κατορθώση την Σύνοδον παραλαμβάνων τον Κιτίου και συμπληρών τα έλλείποντα μέλη. Αλλά αντιπαρετηρήθη αυτω ότι το τούτο τον τυγχάνει άσύνθητος, και έρρημοζόμενον έτι μάλλον θέλει περιπέσει το Ζήτημα.

Μετά τούτον, λαβών τον λόγον ο Μητροπολίτης Γρεβενών όμιλησεν διά μακρών, παρατηρήσας ότι η συζητήσις διόν να περιτραπή περί τα σημεία άτινα θίγουν τω γράμματι αυτού ο μακαριώτατος Πατριάρχης Άλεξανδρείας, ύποστηρίζων ότι Σύνοδος εν Κύπρω δεν ύφίσταται και ότι το κατά του Μητροπολίτου Κιτίου κατηγορητήριον διόν ν' άπεθί κατά μέρος καθόσον είναι πιθανόν και οι τούτου όπαδοί να διατυπώσωσιν άλλο κατηγορητήριον κατά του Μητροπολίτου Κυρηναίος. Επομένως φρονώ, λέγει, ότι η συζητήσις πρέπει να περιτραπή περί το γράμμα της Α. Θ. Μακαριότητος, προς ην και διόν να δηλωθί ότι η Μ. Έκκλησία άνεγνωρίζει ύφισταμένην σύνοδον, προς ην και απηθύνοντο μέχρι τούδε υπό ταυτήν ιδιότητα, ως μαρτυρούσι τα προς αυτην διαβιβασθέντα πατριαρχικά γράμματα και τηλεγραφήματα.

Όσον άφορ άις το κατηγορητήριον, φρονεί ο Άγ. Γρεβενών, ότι περί τούτου ούδε λόγος, πρέπει να γίνηται καθ' ύποσυνέντησιν των τριών Πατριαρχείων, μετέβη εν εις Κύπρον, ουχί να δικαιώσιν τούτο διαμαρτυρούμενος μητροπολίτης, αλλά να έργασθώσι προς υσίαν ύσιν του αρχιεπισκοπικού Ζητήματος.

Ός προς την ταρξείαν πορείαν εν τω * Σ. Σ. «Κοινητήριον να ύπομνήσωμεν τον Άγ. Γρεβενών ότι ο Κωνσταντίνος Η' και η περι αυτον Ι. Σύνοδος έπέρησαν ότι Σύνοδος εν Κύπρω δεν ύφίσταται και δι' ύπομνήσας Του ύπεστήριξε τούτο παρά τω Βρεταν. Κυβερνήτη, γράμματα δε και τηλεγραφήματα απηθύνοντο προς Συνοδικούς κα Μητροπολίτας αλλ' δι ποίς την Σύνοδον.

Ζητήματι υπό της Μ. Έκκλησίας φρονεί η Α. Σ. ύπομνήσας ότι πρό πάντας σκέψεως και άποφάσεως διόν ν' άποσταθί παρά του αντιπροσώπου αυτης δευτερογενής έκθεσι, περι των μέχρι τούδε γενομένων, δηλούντος: άμα και την γνώμην αυτου Μετα μακράν συζητήσιν ένεκρήθη κατά πλειοψηφίαν ν' άποσταθί τω Μητροπολίτη Άγγιλίου υπό το πνεύμα τούτο τηλεγραφήματα, προτερομείνων να σπεύσιν εις άποστολήν της έκθέσεως ταυτης άνοδηθή δε η σκέψις περί της εις το γράμμα του Πατριάρχου Άλεξανδρείας άπαντήσεως.»

Ο «Έλληνομίχμος» δε της ούτης ήμερημηνίας δημοσιεύει άνταπόκρισιν εκ Κων)πόλεως υπό ήμερημην. 14 Αύγουστ. διαλαμβάνουσαν σών άλλους, και τάδε:

«Απεφασίσθη ύσαύτως εν τινι των τελευταίων συνεδρίων της Ι. Συνόδου και η πρόσκλησις των Έλλήνων Πατριαρχών Ιεροσολύμων και Άλεξανδρείας προς διακινύσασιν του πατριαρχικού Ζητήματος της Αντιοχείας, ου χάρην άφίκετο ένταυθα ήδη και ο πορνώμους έξωσθείς υπό του πρώτου παρανόμου επιβάντος του πατριαρχικού θρόνου Αντιοχείας, Μελετίου του Δευτερογενούς, Μητροπολίτου Χαλκιδίου κ. Νεκταρίου.»

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον θα ζήτησιν την συστασίν εν ταυτην παρ της Τουρκικής Κυβερνήσεως περί της ένταυθα έκθέσεως των ειρημικών Πατριαρχών προς ταυτην έκδοσιν του περι της έκδόσεως του Πατριάρχου Αντιοχείας και των εξήγησιν Ζητημάτων: «Το περι του Βουλγαρικού σχίσματος και του ουλεταϊκού, χρησιμοποιοούμεν εν άπόσχη της Αντιοχί υπό διαφόρων προσηκόντων προς μερίστην Ζητήματι της Ορθοδόξου Έκκλησίας.»

Το περι έκδόσεως Πατριάρχου εν Αντιοχεια και Αρχιεπισκόπου εν Κύπρω.

Το περι άπερής του αντιπροσώπου του οίκου. Πατριαρχείου προς τας έριτας της Ορθοδόξου Πατριαρχών και των λοιπών αυτοκεφάλων Έκκλησιών.

Και τελευταίον το περι προσεγγίσεως των Έκκλησιών και άλλα δευτερογενούς σημασίας Ζητήματα.

Μεγίστη όμφροβόλια επικρατεί όμως περί του δυνατού της παραγωγής της άποτυμμένης άδειας παρ της Υψηλής Πύλης.»

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΡΗΝΙΑΣ ΦΑΤΡΙΑΖΩΝ

Ο φρατισμός και η κομμητική ένπάθεια χαρακτηρίζουσι πάσης τας σχέσεις αυτου προς το ποιμίμιόν του, θα συεργάσεται δε μυριόβιβλος γεγοδισιονάτινα καθ' έκαστην οκαινάλλισμα τας χριστιανικές κοινότητες της δικαιοδοσίας της Α. Παναγιότητος. Όπου παρκεκλημένος η αυτόκλητος παρενθή έκεί έσπευρε πάντοτε την διχοδομίαν και την έριν, την διαίρεσιν και την έχθρότητα μεσθ των χριστιανικών κοινότητων.

Ένώπιον τυ Δικαστηρίου Κυρηναίος ύπαρχουσιν επίδικαι αι έπιτροπείαι των Έκκλησιών των χωριών Πελαπίου, Κοραβί και Άγ. Άναστασιος της Λαπήθου όρκει εις το κοινόν να μάθη ότι εις το πρώτον έγραψεν η Α. Παναγιότης εις τα δύο τελευταία δε άπέστειλεν αντιπροσώπους του τον ύπόδρυφν της Μητροπόλεως και οίκότροφον τυ Μακράκη ιεροκήρυκα Ι. Παπαπορφυριου.

Ηδη επιστέλλουσιν ήμιν εξ Άστρομερίου από 12 Αύγουστου τάδε:

Κύριε Συντάκτη.

Εις τα έργα του Άγ. Κυρηναίος κατατάσεται παρακαλώ εν και τάδε:

Το π. έτος η Κυβέρνησις έπι, όνως συνίστασεν όπως οι κίς εκ εις τυ χωριου εύρωσιν το ύπαρχον σχεδόν η άνεργόσιν νέον, άλλως τα ήρετο η παρεργή ένη σχολική γρηγίτι.

Τούτου ένεκα η κοινότης Άστρομερίου προέθη εις την άνέγερσιν νέου σχολείου καταστήματός εις τόπον π ο

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΒΟΗΘΗΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική. Έτησίαν εν Κύπρω Σελ. 10

Οι λαμβάνοντες τον «Κυπριακόν Φύλακα» μετά του περιοδικού «Ζήνων» θα καταβάλλωσιν συνδρομήν προπληρωτέαν υποχρεωτικήν.

Αί τιμαί καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιωτέρως συμφωνίας.

ΤΟ ΒΡΗΘΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΦΟΡΩΣΕΩΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Κατὰ τὴν τετάρτην συνεδρίαν τῆς ὀλομελείας τοῦ Συνεδρίου ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆ 5)18 Αὐγούστου μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν κανονισμῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν πολέμου καὶ τῶν ναυτικῶν βομβαρδισμῶν, ἠγέρθη ὁ βρετανὸς ἀντιπρόσωπος Σὴρ Ἐδουάρδος Φράντς ὅστις ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς καὶ συντόνου προσώχης τοῦ Συνεδρίου ἐλάξε τάδε :

Κύριε Πρόεδρε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑμῖν ἐξ ὀνόματός τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος πρότασιν ὑψίστου διαφέροντος.

Ὅτε ἡ Α. Α. Α. ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ρωσίας συνεκάλεσε τὸ πρῶτον Συνέδριον τῆς Εἰρήνης ἐν Χάγῃ προετίθει ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῶν ἐργῶν του «τὸ ζήτημα ἀνεύναστον τὰ μέσα ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τὴν προϋπεσάν ἀφῆσιν τῶν ἐξοπλισμῶν ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ ἐν θαλάσῃ, ζήτημα οὐτιμὸς ἢ λύσει ἀποβῆσιν μᾶλλον μᾶλλον κατεπιγούσα ἕνεκεν τῆς νέας ἐπιτάσεως ἣτις προσέδοθη εἰς τοὺς ἐξοπλισμοὺς τούτους.»

Λαβὼν γνώσιν τῆς ἐθέσεως τῆς πρώτης Ἐπιτροπείας τοῦ Συνεδρίου, εἰς ἣν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος, τὸ Συνέδριον ὁμοθυμῶς ἀπεδέξατο τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα :—«Τὸ Συνέδριον θεωρεῖ ὅτι ὁ περιορισμὸς τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν ἄντινα σήμερον βαρύνουσιν ἐπὶ τοῦ κόσμου εἶναι πῦρον παθητὸς πρὸς παραγωγήν τῆς ἰλικίης καὶ ἠθικῆς εὐπραγίας τῆς ἀνθρωπότητος.»

Ὁ Κύριος Μουράβιεφ, ἐν τῷ ὑπομνήματί του τοῦ Αὐγούστου, 1898, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Εὐρώπην ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσίας εἶπε :—«Ὁικονομικὰ βάσει πτῆθερῶς ἐν ἀεξήσει ἐπηρεάζονται τὴν κινήσειν ἐπιβίωσιν καὶ τὴν πηγὴν αὐτῆς αἱ νοητικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἀρρασίαι καὶ τὸ κεφάλαιον, ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει ἀπετραπήσαν τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἀναλίσκονται ἀγνόως. Ἐκατοντάδες ἑκατομμύρια διανθίζονται πρὸς ἀγορὰν τρομῶν μηχανῶν καταστροφῆς ἀπὸ καιροῦ θεωροῦνται σήμερον ὡς ἡ τελευταία λέξις τῆς ἐπιστήμης, εἶναι προωρισμέναι αὐτοὶ ν' ἀποβάλλωσιν πᾶσαν ἀξίαν ἕνεκα νέας τιμῆς ἐφευρέσεως ἐν τῷ αὐτῷ πεδίῳ. Ἡ ἔθνικὴ παιδείσις καὶ ἀγωγή, ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος, ἡ παραγωγή πλούτου, παραλύουσιν ἢ παρακαλύουσιν ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτῶν. Ἐπὶ πλέον, ὅσο μᾶλλον αἱ ἐξοπλισμοὶ ἐκείνης δυνάμεως ἀφῆσιν τὸσον ὀλιγώτερον ἐκπληροῦσιν τὸν σκοπὸν ὃν προτίθενται αἱ Κυβερνήσεις. Αἱ οἰκονομικαὶ κρίσεις, ἀρραβανιστικαὶ ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὸ σύστημα τῶν μέχρι ἀπὸ ἐξοπλισμῶν, καὶ ὁ συντε-

χὴς κῶδικος ὅστις συγγείται εἰς τὴν συσσώρευσιν ταύτην πολεμικοῦ ὀλικῆς μεταβάλλει τὴν ἐντολὴν εἰρήνης τῶν χρόνων ἡμῶν εἰς ἀχρῶς ἀσφρακτικὴν, ὅπου οἱ λαοὶ μᾶλλον μᾶλλον διαχωρῶσιν φέρουσιν. Φαίνεται πρόδηλον ὅθεν, ἐὰν παρετίετο ἡ κατὰστασις αὕτη θίγητ ἀφῆστος εἰς τὴν καταστροφὴν ἢ ἐπιθυμοῦσι ν' ἀποτρέψωσι, καὶ ἦν αἱ φρικαλεότητες κάμνουν τὴν ἀνθρωπότητα, νὰ τρέμῃ ἐπὶ τῇ σκέψει ταύτῃ.»

Οἱ λόγοι οὗτοι, τοσοῦτον ἐῤῥωπῶνται καὶ τοσοῦτον ἀληθεῖς ὅτε τὸ πρῶτον ἐξηγγέθησαν, εἶναι σήμερον εἰ μᾶλλον ἰσχυροὶ καὶ μᾶλλον ἀληθεῖς. Διότι, Κύριε Πρόεδρε, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι ἐν τῇ τῇ ξηρᾷ καὶ τῇ θαλάσῃ ἠξήθησαν σημαντικῶς. Ὅπως, κτλ' ἂν ἔχω ἀκριβεστάτας πληροφορίες, αἱ δαπάναι αὐταὶ τῷ 1898—δηλοῦσι τὸ προηγηθὲν ἔτος τοῦ πρώτου Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης ἐν Χάγῃ—σύνολον ὑπὲρ τὰ 251,000,000 λιρῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς χώραις, ἐξαιρουμένων τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου (περὶ ὧν δὲν ἔλαβον πληροφορίας), τῶν Ἡνωμ., Πολιτικῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἐν τῷ 1906 παρομοίᾳ δαπάνῃ ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις ἀνήλθον εἰς 320,000,000 λίρας.

Βλέπομεν οὖν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα μεταξὺ δύο συγκλήσεων τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης ἡ ἔτησιον στρατιωτικὴ δαπάνη ἠξήθη κατὰ 69,000,000 λ. ἢ πλέον τῶν 1725 ἑκατομ. φράγκων, τοῦθ' ὅπου εἶναι ὑπέρογκος ἀξίησις. Τοιαύτη εἶναι ἡ ὑπερβολικὴ αὕτη δαπάνη ἣτις ἠδύνουτο τὰ χρησιμοποιοῦν πρὸς καλλιτέρας σκοποῦς τοιοῦτον, Κύριε Πρόεδρε, εἶναι τὸ βάρος ὑφ' ὃ οἱ πληθυσμοὶ ἡμῶν στενεύουσιν τοιαύτη εἶναι ἡ χριστιανικὴ εἰρήνη τοῦ ἀπολιτισμένου κοσμου ἐν ἐικοστῷ αἰῶνι. Δὲν θὰ ἴπω περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεως τοῦ ζητήματος, περὶ τῆς μεγάλης πληθῆος ἀνδρῶν οἵτινες ἀναγκάζονται ὑπὸ τῶν πρῶτων συσκευῶν τούτων εἰς πόλεμον νὰ καταλείπωσιν τὰ ἔργα των, καὶ περὶ τῆς ἐπιβλαβῆς ἐπιδράσεως τῆς καταστάσεως ταύτης, τῶν πραγμάτων ἐπὶ τῆς γενικῆς εὐμερίας. Γνωσθετε τὴν ἀποψιν ταύτην τοῦ ζητήματος κάλλιον ἐμοῦ.

Εἰμι διὰ τοῦτο παντελῶς βέβητος ὅτι θὰ συμφωνήσητε μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ συμπέρασματι ὅτι ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἐκπεφρασμένης ἐπιθυμίας ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσίας καὶ ὑπὸ τοῦ πρώτου Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης θὰ ἦτο μεγάλη εὐλογία δι' ἀκόλουθον τὴν ἀνθρωπότητα. Δύναιται ἢ ἐπιθυμία αὕτη νὰ πραγματοποιηθῇ; Εἶναι ἐρώτησις εἰς ἣν ἀδυνατῶ νὰ δώσω κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν. Δύναιμι μόνον ἰδ βεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι ἡ κυβερνήσις μου εἶναι πεπεισμένη ὑποστηρικτῆς τῶν ὑψηλῶν τούτων πόθων καὶ ὅτι μοι ἀνέθηκε νὰ προσκαλέσω ὑμᾶς ὅπως συνεργασθῶμεν πρὸς πραγμάτωσιν τῆς εὐγενούς ταύτης ἐπιθυμίας.

Ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, Κ. Πρόεδρε, οἱ ἄνθρωποι ὀνειροπᾶλλον αἰῶνα χρυσοῦν ὑπάρξαντα ἐν τῷ κόσμῳ ἐν μελακρυσμένῳ παρελθόντι· ἀλλὰ καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἔθνεσι ποιηταί, σίβυλαι, προφῆται καὶ πᾶσαι αἱ εὐγενεῖς καὶ ἐμπεισμένοι ψυχὰι ἠγάπησαν πάντοτε τὴν ἐλπίδα περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ χρυσοῦ ἐκείνου αἰῶνος ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς βασιλείας καθολικῆς εἰρήνης.

Ultima Cumaei venit jam carminis aetas, Magnus ab integro saeculorum nascitur ordo, Jam redit et virgo, redeunt Saturnia regna. Τοιοῦτον ἦτο τὸ ὄνειρον τοῦ Λατίνου ποιητοῦ διὰ τὴν ἐποχὴν του· σήμερον δὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ ἀνθρώπινου γένους εἶναι εἴπερ ποτε διαδομένον καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. Τὸ αἶσθημα τοῦτο κατέστησε δυνατὴν τὴν σύμφωνον τοῦ παρόντος

Συνεδρίου καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ αἰσθηματος τούτου παρακαλῶ ὑμᾶς τὰ μὴ ἀποχωρισθῶμεν πρὶν ἐξηγήσωμεν ἵνα αἱ Κυβερνήσεις τοῦ κόσμου ἀφιερωθῶσιν ὀλεψύχως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν.

Ἡ Κυβερνήσις μου ἀντιφωρίζει ὅτι εἶναι κληθῆκα, πάσης χώρας ὅπως προστατεύῃ ἐμὴν κατὰ τὰς ἐχθρῶν τῆς καὶ ὑπὸ τῶν κινδύνων ὧν δύνατον ν' ἀπειλήσω, καὶ ὅτι πᾶσα Κυβερνήσις ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον ν' ἀποφασίῃ τι ἐφείλει ἡ χώρα αὕτη νὰ πράξῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ὅθεν μόνον διὰ τῆς καλῆς θελήσεως, τῆς ἐλευθερίας θελήσεως πάσης Κυβερνήσεως ἐνεργούσης εἰς τὸς τοῦ δικαίου αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εὐπρωγίας τῆς αὐτῆς χώρας, δύναται μόνον τὰ πραγματοποιηθῆ τὸ ἀντικείμενον ἢς ἐπιθυμίας ἡμῶν.

Ἡ Κυβερνήσις τῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος του, ἀγαπῶν καὶ εὖ ὅτι πολλοὶ δυνάμεις ἐπιθυμοῦσιν ὅπως περιστείλωσι τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας αὐτῶν, καὶ τοῦτο δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς ἀνεξορῆτος ἐνεργείας ἐκείτης δυνάμεως, ἐνόμισεν ὅτι καθῆκον εἶχε νὰ ἐρωτήσῃ ἂν ὑπάρχοι μετὰ πὸς ἱκανοποίησιν τῶν πόθων τούτων. Ἡ Κυβερνήσις μου, ὅθεν, ἐξουσιοδότησεν ἡμᾶς ὅπως ποιησῶμεν τὰς ἀκόλουθον δηλώσεις :—

Ἡ Κυβερνήσις τῆς Μ. Βρετανίας θὰ παρυσκευασθῇ ἵνα ἀγαγγέλλῃ ἔτησιος πρὸς τὰς Δυνάμεις, αἵτινες ἔβησαν ἐπὶ τῆς εἰρήνης τῆς αὐτῆς ὁδῶν, τὸ πρόγραμμα διὰ τὴν ναυπήγησιν νέων σκαφῶν πολεμικῶν καὶ τὴν δαπάνην ἢν τὸ πρόγραμμα τοῦτο θὰ ἐπέβληται. Ἡ δυνάμις αὕτη πληροφοριῶν ἠθέλησε διευκολύνῃ διὰ μετὰ βλεψέων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν περιορισμῶν οἵτινες θὰ ἦσαν δυνατοὶ νὰ ἐπιτελεσθῶσι δι' ἀμοιβῆς συμφωνίας. Ἡ βρετανικὴ Κυβερνήσις πιστεύει ὅτι τοιοῦτο πρῶτον θὰ εἴη δυνατόν νὰ κατατεθῶσιν εἰς συνειρήνησιν περὶ τῆς δαπάνης ἢν τὰ Κράτη, τὰ ὅποια ἠθέλωσιν ἰσχυρῶς νὰ δεχθῶσιν τὴν πορείαν ταύτην ἠδύνουν ἰδ διευκολύνωσιν περιλαμβάνοντι αὐτὴν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς των.

Ἐν συμπέρασματι, λοιπὸν, Κύριε Πρόεδρε, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω ὑμῖν τὴν παραδοχὴν τοῦ ἀκολουθοῦ ψηφισματος :

«Τὸ Συνέδριον ἐπιδοκιμῶσι τὸ ψήφισμα ὅθεν τῷ 1899 περὶ περιορισμοῦ τῶν στρατιωτ. βαρῶν καὶ ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός ὅτι τὰ στρατιωτικὰ βάρη σημαντικῶς ἠξήθησαν ἐν ἀπάσει σχεδὸν ταῖς χώραις μέχρι τοῦ ἐτους τούτου, τὸ Συνέδριον διακηρύττει ὅτι εἶναι λίαν, ποθητὸν ἵνα αἱ Κυβερνήσεις διαλάβωσι τὴν σπουδαίαν μελέτην τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὁ κ. Βουρζοῦ ἐγερθεὶς ἀπὸ τῆς θέσεως του ἐποίησεν τὴν ἀκόλουθον δηλώσιν :—

Ἐξ ὀνόματος τῆς Γαλλικῆς Ἐπιτροπείας διαδηλώ τὴν ὑποστηρικτῆς ἢ μὴ εἰς τὴν πρότασιν τὴν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σὴρ Ἐδουάρδου Φράντς καὶ τὴν τῶν Ἀμερικανῶν συναδέλφων ἡμῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτικῶν.

Ὁ πρῶτος Ἐπιτροπὸς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐπιθυμῶμενος ὅτι αὐτὸς τῷ 1899 ἐγένετο ὁ εἰσηγητῆς τῆς εὐχῆς (voeu) τοῦ πρώτου Συνεδρίου, θὰ λάβῃ ἴσως τὴν ἀδειαν τὰ ἐκφράσῃ τῆς σταθερᾶς πίστεως ὅτι μεταξὺ τῆς εὐνῆς καὶ τῆς συγκλήσεως τῆς ἐπομένης συνόδου ἡμελέτη εἰς ἣν τὸ Συνέδριον προσκαλεῖται τὰς Κυβερνήσεις εἰς ὄνομα τῆς φιλικῆς ἡμῶν, θὰ ἐπιδοχῶσιν ἀποφασιστικῶς.»

Αἱ δηλώσεις τοῦ ἐντιμωτάτου πρώτου Ἐπιτροπῶ τῆς Γαλλίας παρήγαγον βαθύτατην ἐντύπωσιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ μετὰ παρατεταμένον χειροροσημῶν.

ΚΑΠΝΕΡΤΟΣΤΑΣΙΟΝ "Η ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ", Φ. ΖΑΝΝΕΤΟΥ ΚΑΙ Κ. ΣΑΒΒΙΔΟΥ. Τὸ ἐν Λάρνακι Καπνεργαστασιον τῶν κ. κ. Φ. ΖΑΝΝΕΤΟΥ ΚΑΙ Κ. ΣΑΒΒΙΔΟΥ μετεκομισθῆ εἰς τὰ ἐπι τῆς αὐτῆς ἔδου κείμενα μεγάλα Καταστήματα τοῦ κ. Ξενοφάντος Ἀντωνιάδου τῶς Θεατρῶν Ἀπολλωνῶν καὶ ἤρξατο λειτουργεῖν ὑπὸ τοῦ ὀλιωτέρου ὀνομασ. ἀπὸ τῆς 14)27 Μαΐου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἰ κ. κ. Φ. Ζαννέτος καὶ Κ. Σαββίδης εἰδοποιῶσιν τὴν Παγκύριον κοινὴν, ὅτι ἐξαντληθέντων ἐντελῶς τῶν ἐν ταῖς Ἀποθήκαις των πλῆθυσιν καπνῶν ἐπαρηφρῶθησαν ἰσχυρῶς τὰ τελευταῖα καπνῶν καὶ ἰσοπέσις, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων παραγωγικῶν κέντρων Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, ὡς καὶ πλουσίαν συλλογὴν ἀρωματικῶν καπνῶν, εἰδικῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σιγαρετῶν. Περιπλέον, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ καταναλώσεως, προσέλαβον ἀρίστους σιγαροποιούς ἐκ Κόβρου καὶ Ἀλεξανδρείας, κατασκευάζοντας σιγαρέττα ἐφάμιλλα τῆν κομψότητι καὶ καλαισθησίᾳ πρὸς τὰ ἐκλεκτότερα τῆς Αἰγύπτου. Ὁ καπνιστῆς τῶν καπνῶν καὶ σιγαρετῶν μας θὰ εὐρωσιν ἐν πᾶσιν οὐσίῳ βελτίωσιν, τοῦθ' ὅπου ἀπέτελεσε πάντοτε τὴν κυριατῆραν μερίμναν τῆς Διευθύνσεως, πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ τῶν αὐστηροτέρων ἀπαιτήσεων τῆς πολυπληθοῦς πελατείας μας.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ "Ο ΣΩΤΗΡ", Π. ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ. κατὰ τὴν Πύλῃν Ἑκρηνησίας ἐναντι τοῦ Ἀστυν. Σταθμοῦ ἐντὸς καταστήματος κομφοῦ, εὐρυχωροῦ καὶ εὐαέρου. Ὁ ἔγγεγραμμένος ἐν αὐτῇ ὁ Διευθυντῆς μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπ' ἀνομοίᾳ του κατὰ Ὀκτώβριον.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΠ. Χ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ. ΦΙΣΙΓΙΑ.—ΕΙΔΗ ΚΥΝΗΓΙΟΥ. Παρελθόντων καὶ εὐρίσκονται τὰ ἐξῆς εἴδη ψυγιῶν πλῆθυσιν διὰ κυνηγετικὰ δόξα Νο. 12 καὶ 16 :— Shults smokeless «theYeoman», «the westminster» Kynoch's Perfectly Gastight. Eley's E. B. Nitro, Universal (black powder),—Amberite smokeless,—Smokeless. Κατεσκευάσθησαν κατόπιν συνεννοήσεως εἰς εἰδικὸν κατάστημα ἐν Ἀγγλίᾳ. Τὰ σάκια των εἶναι ἀπὸ Νο 4—8. Ἐπίσης ὑπάρχοσι κενοὶ κάλυκες ὀλων τῶν ἀριθμῶν, εἰς τὰ χρεῖωδῆ των καὶ τὰ τοῦ κυνηγίου. Τιμὰι ἀνεναγώνιστοι. Δείγματα εὐρίσκονται παρὰ τοῖς ἐν Λεμεσῶ Ἀδελφοῖς Μουχτάρη,—παρὰ τῷ κ. Γ. Μιχαηλίδῃ ἐν Βαρωνίαις,—παρὰ τῷ κ. Γ. Ν. Κραντιώτῃ ἐν Κυρηνίαις,—παρὰ τῷ ὑποκαταστήματι Ἀποστόλου Χ. Ἰωαννίδου καὶ Σίας ἐν Λάρνακι.

ΒΙΒΛΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΒΙΒΛΙΑ. Τὸ Μέγιστον ἐν Κύπρῳ Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ ἐπαρηφρῶθη 1500 λιρῶν διδακτικὰ βιβλία ἐξ Ἀθηνῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἰπουργείου τῆς Παιδείας ἔγχευκρῖμένα. Λεξικά ἀφορῶν γλωσσῶν. Ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία κτλ. Ἀναμένονται διὰ πρώτης εὐκαιρίας εἰσεῖ 500 λιρῶν βιβλία. Ἀί τιμαί πάντων τῶν βιβλίων θὰ εἶναι χαμηλότεραι οὐ μόνον τῶν ἄλλων ἐν Κύπρῳ βιβλιοπωλείων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν βιβλιοπωλείων Ἀθηνῶν.

Ἐν τῇ καταναλώσει τῶν κέρδους Ἐπίσης εἰς τὰ εἴδη τῶν διδακτικῶν βιβλίων θὰ εὐρίσκοντα εἰς τὸ ἐν Βαρωνίαις ὑποκατάστημα τοῦ κ. Κ. Γ. Ρώσσου ἕπερ διευθύνει ὁ κ. Σάββας Ἰωάννου. Ἀντιπρόσωπος τοῦ Βιβλιοπωλείου Κ. Γ. Ρώσσου ἐν Λεμεσῶ εἶναι ὁ κ. Σοφοκλῆς Μιχαηλίδης. 10)26 Αὐγούστου 1907. Κ. Γ. Ρώσσο.

Εἰς τὸ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. Δ. ΟΓΙΟΣ ΕΡΜΗΣ ΧΡ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ. κείμενον ὀπισθεν τῆς Ἐμπορικῆς Δέσσης καὶ ἐναντι τοῦ Καταστήματος Κ. Σ. Λαζιδου ἐκομισθησαν ἀπαντὰ ἐγγεγραμμένα διδακτικὰ βιβλία τῶν ἀρίστων συγγραφέων Δουκᾶκη, Ἀποστολοπούλου, Κερνιώτου, Αἰζου, Φυλλᾶ, Μαυροναῖου, Μαρουδῆ, Παυλάτου, Λεβιθᾶ κλπ. ὡς καὶ πάντα τὰ σχολικὰ ἔργα πωλούμενα ἀντὶ τιμῶν ἀνευραγῶστων. Οἱ κ. κ. Διδάσκαλοι καὶ αἱ ἀξιοτ. Ἐπιτροπείαι ἀποταθῆσαν ἔγκαιρως.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ. Σίτος τὸ κοιλὸν γρ. 28—33 Κριθὴ » » 19—20 Βρώμη » » 14 Ὄροθος » » 42 Ἄνισον ἢ ὀκά » » 5 1/2 Λινόσπρος » » 2 3/4 Κοσκία ξ. » » 1 3/4 Σταρ. μαθρ. » » 2 Ἐραστοὶ » » 2 Γεώμηλα » παρ. 40—60 Κρόμμυα » » 22 Ἐλαία ἐντόπ. ἢ λίτρα γρ. 30—32 Ἐλάια ἕνα » » 24—25 Βάμβαξ » » 25—26 Μαλλία » » 25—26 Οἶνοι τὸ γομάρι » 160—180 Κουμανδάρια » » 200—250 Ραχὴ σούμα 20 β. ὀκ. » 3 1/2 ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ Ὀρυζα δι' Ἀγγλίαις δόξακκο. γρ. 220 Ἰάκχαρον » » 320 Ἀλευρα » » 173-175 Σάπων ἐλλ. ἢ ὀκά » 5 1/2 Πετρέλαιον ρωτο. τὸ κιάσιον 64 Ὅλα μετὰ λίρα Ἀγγλ. γρ. 182).

ΤΓΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ